

پیام دو

چهار سفر حیاتی
برای ورود به خدمتگزاری عصر
توسط از نزدیک دنبال کردن خدمتگذار عصر
با بینش عصر

مطالعه متون مقدس: ۱ پادشاهان ۱۸: ۲۱-۴۰؛ ۱۹: ۲-۱۲؛ ۲ پادشاهان ۲: ۱-۱۴

۱. ایلیا خدمتگذار عصر با بینش عصر خود بود (ر.ک. ملاکی ۴: ۵-۶؛ لوقا ۱: ۱۳-۱۷، ۸۰-۷۶؛ متی ۱۷: ۱-۱۳؛ مکاشفه ۱۱: ۳-۱۲)؛ در هر عصری خداوند چیزهای خاصی دارد که می خواهد به انجام برساند؛ او بازیابی های خود و کارهای خود را دارد که انجام دهد؛ بازیابی و کار خاصی را که او در یک عصر انجام می دهد، خدمتگزاری آن عصر است؛ خدمتگزاری ایلیا برای او یک ضد شهادت بوده، به فرزندان اسرائیل گفت که بت پرستی یک گناه است که خدا را می رنجاند؛ وقتی که تمامی اسرائیل بت ها را می پرستیدند، ایلیا به آنها گفت که بت هایی که آنها می پرستیدند خدایان دروغین بودند و فقط یهوه خدای راستین بود:

آ. نام ایلیا به معنای «خدای من یهوه است» می باشد؛ این بیانگر رسالت و پیام اوست. او برجسته ترین و بیشترین نماینده برای انبیا قبل از اسارت بود، و او یک پیروزمند بود.

ب. در زمان ایلیا، تمامی اسرائیل بَعَل را می پرستیدند، و فقط ایلیا گفت که یهوه خداست؛ او یک نبی بود که توسط خدا در یکی از تاریک ترین ساعات تاریخ غم انگیز اسرائیل، وقتی که ویرانی و تاریکی آنها شدیدترین بود، برانگیخته شد؛ کل پادشاهی اسرائیل از الگوی بت پرستی پیروی می کرد - ۱ پادشاهان ۱۸: ۱۹.

پ. پرستش بَعَل توسط آنها در واقع پرستش شیطان توسط آنان بود. ۲ پادشاهان ۱: ۲ می گوید که خدای عِقرون بَعَل-زُبوب بود؛ در عهد جدید، بَعَل زُبوب به معنای «ارباب مگس ها» بوده، به شیطان به عنوان رئیس دیوها اشاره دارد. این نام توسط یهودیان، از روی تحقیر، به بَعَل زُبوب، که به معنای «ارباب توده فضولات» است، تغییر یافت - متی ۱۰: ۲۵؛ ۱۲: ۲۴، ۲۷؛ مرقس ۳: ۲۲؛ لوقا ۱۱: ۱۵:

۱. شیطان به عنوان ارباب توده فضولات، در رهبری مگس ها برای تغذیه از فضله تخصص دارد؛ از آنجا که او همچنین ارباب مگس-ها است، همه گناهکاران مانند مگس هایی هستند که از شیطان پیروی می کنند تا از «فضله تغذیه کنند»؛ همه اولاد سقوط کرده آدم اسیران شیطان هستند، که آنها را در ارتکاب گناهان رهبری می کند و آنها را «غلام گناه» می کند - یوحنا ۸: ۳۴.

۲. ما باید از الگوی پولس رسول پیروی کنیم، که گفت همه چیزهایی که زمانی در گذشته برای او سود بود را «زیان» (تفاله، زیاله، کثافت، غذای سگ، فضله) شمرد تا بتواند مسیح را کسب کند - فیلیپیان ۳: ۵-۸.
- ت. آخاب خشم یهوه را بیشتر از جمیع پادشاهانی که قبل از او بودند، بر افروخت. در نتیجه، خدا ایلیا را برانگیخت تا اعلام کند که فرزندان اسرائیل به دلیل بت پرستی مضطرب شده بودند و اینکه فقط یهوه خداست - ۱ پادشاهان ۱۶: ۳۳؛ ۱۸: ۴، ۱۷-۱۸، ۳۷:
۱. به عنوان ایمانداران عهد جدید، ما باید به سخن یوحنا رسول توجه کنیم - «ای فرزندان، خود را از بت ها محفوظ نگاه دارید» (۱ یوحنا ۵: ۲۱). بت ها به هر چیزی اشاره دارد که جایگزین یا جانشین مسیح به عنوان خدای راستین، اصیل و واقعی می شود (یوحنا ۲۰: ۲۸-۲۹؛ باید ببینیم که عیسی انسان همان خداست (۱: ۱-۲؛ ۵: ۱۸؛ ۱۰: ۳۳؛ رومیان ۹: ۵؛ فیلیپیان ۲: ۶؛ ۱ یوحنا ۵: ۲۰).
۲. یهوه به حزقیال گفت: «ای پسر انسان، این اشخاص بت های خویش را در دل های خود جای دادند»؛ یک بت در دلمان هر چیزی در درون ما که بیشتر از خداوند دوست داشته باشیم است که جایگزین خداوند در زندگی ما می شود - حزقیال ۱۴: ۳.
۳. در کلمه «دجال [ضدمسیح]»، پیشوند یونانی «ضد» دو معنی اصلی دارد - اول به معنای «بر ضد»؛ دوم، به معنای «به جای» یا «در عوض» است؛ یک ضدمسیح بودن، از یک سو، بر ضد مسیح بودن، و از سوی دیگر، دارای چیزی به جای مسیح بودن است، چیزی که جایگزین مسیح می شود - ۱ یوحنا ۲: ۱۸-۱۹.
۴. ما باید از خداوند بخواهیم که ما را از داشتن یک زندگی که در اصل ضدمسیح است، اصل جایگزینی مسیح، همان کسی که هم مسح-شده و هم آن مسح است، نجات دهد؛ یک زندگی در اصل ضدمسیح به معنای یک زندگی در اصل «ضد-مسح» است، که «ضد» حرکت، کار و اشباع کردن توسط خدای سه یکتا در درون ما می باشد - آ. ۲۰، ۲۷.
۵. هدف شیطان این است که با پنهان شدن در پشت بت ها و ادیان متعدد، پرستش را از انسان دریافت کند (متی ۴: ۸-۹)؛ بت ها دارای ارواح شریر و دیوها هستند که در پشت آنها پنهان شده اند، زیرا شیطان پشت آنهاست؛ پدر باید جویای پرستندگان باشد چرا که شیطان سعی می کند پرستش خدا را غارت کند (یوحنا ۴: ۲۳-۲۴؛ ر.ک. ۱ یوحنا ۲: ۲۰، ۲۷).
- ث. ایلیا نمایانگر اصل عدم اهمیت دادن به زندگی خود برای حفظ شهادت

خداست؛ او قوی و شجاع بود تا در برابر پادشاه، مردم و چهارصد و پنجاه نبی بَعَل بایستد؛ وقتی کلیسا متروک است و اکثر ایمانداران ولرم هستند، خدا پیروزمندانی را به عنوان ضد شهادت برمی‌انگیزد، که به زندگی خود اهمیت نمی‌دهند و فقط به اراده خدا اهمیت می‌دهند (مانند «انطیپاس، شهید [شاهد] امین من، در میان شما در جایی که شیطان ساکن است کشته شد») - مکاشفه ۲: ۱۴-۱۳؛ ۱۲: ۱۱.

۲. یعقوب ۵: ۱۷ و ۱۸ می‌گوید: «الیاس [ایلیا] مردی بود صاحب حواس مثل ما و به تمامی دل دعا کرد که باران نبارد و تا مدت سه سال و شش ماه نبارید. و باز دعا کرد و آسمان بارید و زمین ثمر خود را رویانید»:

آ. اینکه ایلیا «به تمامی دل» دعا کرد به معنای واقعی کلمه این است که او «دعا در دعا کرد»؛ این نشان می‌دهد که دعایی از جانب خداوند به ایلیا داده شد که آن را دعا کرد.

ب. او در حس، فکر، قصد یا حال خود و یا با هیچ انگیزه ناشی از شرایط یا اوضاع، برای تحقق هدف خود دعا نکرد؛ او در دعایی که توسط خداوند برای انجام اراده خداوند به او داده شد، دعا کرد - ر.ک. مزامیر ۲۷: ۴؛ یوحنا ۱۵: ۷.

پ. در کوه گرمل، ایلیا به تمامی قوم اسرائیل و به چهارصد و پنجاه نبی بَعَل گفت: «تا به کی درمیان دو فرقه می‌لنگید؟ اگر یهوه خداست، او را پیروی نمایید! و اگر بَعَل است، وی را پیروی نمایید!» - ۱ پادشاهان ۱۸: ۲۱:

۱. ایلیا به «یهوه، خدای ابراهیم، اسحاق و اسرائیل» دعا کرد، و «آتش یهوه افتاده و قربانی سوختی و هیزم و سنگها و خاک را بلعید و آب را که در خندق بود، لیسید» - آ.آ. ۳۶-۳۸.

۲. «و تمامی قوم چون این را دیدند به روی خود افتاده، گفتند: «یهوه، او خداست! یهوه او خداست»؛ پس از آن، تمام چهارصد و پنجاه نبی بَعَل کشته شدند - آ.آ. ۳۹-۴۰.

۳. وقتی ایزابل این موضوع را شنید، ایلیا را تهدید به کشتن کرد؛ چون ایلیا در ضعف خود ترسید، به جهت جان خود روانه شده، چهل روز و چهل شب تا حوریب که کوه خدا باشد، رفت. و در آنجا به غاری داخل شده، شب را در آن بسر برد - ۱۹: ۲، ۹-۱۰.

ت. در حالی که ایلیا در کوه خدا بود، ناگهان یهوه عبور نمود، اما او در باد، زلزله یا آتش نبود؛ بعد از آتش، خدا با «آوازی ملایم و آهسته» با ایلیا صحبت کرد؛ این نشان می‌دهد که خدا ایلیا را وارد عصر عهد جدید کرد، که در آن، خدا با مردمش نه با رعد و برق بلکه با ملایمت و به آرامی صحبت می‌کند - آ.آ. ۱۱-۱۲؛ رومیان ۸: ۶؛ ۲ قرن‌تیان ۲: ۱۳؛ ۱ یوحنا ۲: ۲۷.

ث. سپس خدا گفت: «اما در اسرائیل هفت هزار نفر را [برای خودم] باقی خواهم گذاشت که تمامی زانوهای ایشان نزد بَعْل خم نشده، و تمامی دهنهای ایشان او را نبوسیده است (۱ پادشاهان ۱۹: ۱۸؛ رومیان ۱۱: ۲-۵)؛ این پیروزمندان وفادار «پناه آوردگان» او هستند (مزمور ۸۳: ۳ب)، و خدای ما «خدایی هستی که خود را پنهان می کنی» (اشعیا ۴۵: ۱۵).

۳. پیروی اِلیشع از ایلیا از جَلجال به بیتئیل، از بیتئیل به اریحا، و از اریحا به رود اُردُن نشان می دهد که برای ورود به خدمتگزاری عصر عهد جدید، ما باید به طور نهادی خدمتگزاری عصر را دنبال کنیم؛ برای انجام این کار، ما باید خداوند را از طریق چهار مکان حیاتی دنبال کنیم - ۲ پادشاهان ۲: ۱-۱۴:

آ. ایلیا نمادی از عصر عهد قدیم با اقتصاد عهد قدیم بوده، و اِلیشع نمادی از عصر عهد جدید با اقتصاد عهد جدید است.

ب. عصر، توسط عبور از جَلجال، جایی که قوم خدا آنجا ختنه شدند تا به جسم خود رسیدگی کنند، تغییر کرد؛ این جایی است که جسم قضاوت می شود و جایی است که خدا به ما نور می دهد تا جسم را قضاوت کنیم - یوشع ۵: ۲-۹؛ غلاطیان ۵: ۲۴؛ فیلیپیان ۳: ۳-۸:

۱. جسم هر چیزی است که ما از زمان تولد داریم (یوحنا ۳: ۶)؛ جسم ابراز کامل انسان سه بخشی سقوط کرده است، و آن روح در روح ما، نهایت دریافتن خدای سه یکتاست؛ جسم سقوط کرده، قوی ترین و بدترین دشمن خداست (رومیان ۷: ۵ - ۸: ۱۳) و کاملاً و مطلقاً مورد نفرت خداست (پیدایش ۶: ۳؛ ۱ قرنتیان ۲: ۱۴-۱۶؛ ۳: ۱، ۳).

۲. ما هرآنچه از زمان تولد داشته ایم - نه تنها گناه، ناپاکی و فساد، بلکه همچنین خوبی، مهربانی، استعداد، غیرت، حکمت، و توانایی طبیعی - برای خدا ناپسند است.

۳. رد کردن جسم، عالی ترین ابراز حیات روحانی است؛ همه کسانی که نیاموخته-اند که جسم را رد کنند، مسیر روحانی را شروع نکرده، و زندگی روحانی را برآستی نمی شناسند.

پ. آن عصر با عبور از بیت-ئیل، که جایی برای رها کردن دنیا و روی آوردن به خدا به طور مطلق، و خدا را به عنوان همه چیز برگرفتن است، تغییر کرد؛ بیت-ئیل به پیروزی بر دنیا اشاره دارد - پیدایش ۱۲: ۸؛ ۱ یوحنا ۲: ۱۵:

۱. بر طبق پیدایش ۱۲: ۸، بیتئیل جایی است که ابراهیم در آن یک مذبح ساخت، [یعنی] محل مشارکت و گفتگو با خدا؛ این جایی است که ما در آن خود را به خدا وقف می کنیم و کاملاً به او داده می شویم تا بر دنیا غلبه کنیم - ۱۳: ۳-۴.

۲. پیروزی بر دنیا، شرط ربایش و دریافت قدرت روح القدس است؛ اگر ایمانداری برآستی می خواهد که از روح القدس پر شده و ربوده شود، باید بهای ترک دنیا را پردازد و مشارکت با خدا را در مذبح وقف کامل بیاموزد.
- ت. عصر با عبور از آریحا تغییر یافت؛ این اولین شهری بود که یوشع و قوم اسرائیل وقتی وارد سرزمین نیکو شدند باید شکست می دادند، و این نشانگر دشمن خدا، شیطان است - یوشع ۶؛ مکاشفه ۱۲: ۱۱:
۱. یوشع ۶ در مورد غلبه بر آریحا می گوید که به معنای «ملعون» است؛ کنعانیان نشانگر نیروهای روحانی شریر در آسمانها هستند که در افسسیان ۶: ۱۲ ذکر شده است.
۲. شیطان رئیس این جهان است (یوحنا ۱۴: ۳۰) و ارواح شریر حاکمان این تاریکی هستند، که اشاره به دنیای امروزه دارد؛ ارواح شریر فرشتگان سرکش هستند، کسانی که شیطان را در طغیانش علیه خدا پیروی کردند و اکنون در جایهای آسمانی بر ملل جهان حکمرانی می کنند - مانند رئیس فارس و رئیس یونان (دانیال ۱۰: ۲۰).
۳. ما باید کسانی باشیم که «اسلحه تمام خدا» را بپوشیم (افسسیان ۶: ۱۱، ۱۳). اسلحه یا زره کامل خدا برای کل بدن مسیح است، نه برای هیچ یک از اعضای منفرد بدن؛ ما باید جنگ روحانی را در بدن بجنگیم، نه به عنوان فردی.
۴. راه غلبه بر جهان این است که روح ایمان خود را برای ایمان به کلام خدا بکار برده، بر طبق کلام او عمل کنیم، و باور داشته باشیم که نتیجه انجام کلام او را دریافت خواهیم کرد (۲ قرنتیان ۴: ۱۳؛ یوحنا ۱۷: ۱۷؛ ۶: ۶۳؛ افسسیان ۶: ۱۷-۱۸). آریحا به دست فرزندان اسرائیل که بر کلام خدا تکیه کرده و در جایگاه خود استوار ماندند، سقوط کرد؛ وقتی که خداوند سه بار توسط ابلیس وسوسه شد، خداوند سه بار پاسخ داد و گفت: «مکتوب است...» (متی ۴: ۴، ۷، ۱۰).
۵. برای غلبه بر حمله ارواح شریر، ما باید از هر وضعیت و احساساتی چشم پوشی کنیم و روح ایمان خود را برای باور داشتن کلام وعده خدا بکار ببریم؛ ما باید همچنین در جایگاهی که مسیح به ما داده است، که در آسمانهاست، بایستیم، و باید شیطان و ارواح شریر او را در جایگاه پست خودشان قرار دهیم - ۲ قرنتیان ۴: ۱۳؛ افسسیان ۲: ۶؛ کولسیان ۳: ۱-۲.
۶. حمل صندوق توسط کاهنان در آریحا نشان می دهد که در جنگ روحانی اولین کاری که باید انجام دهیم این است که مسیح را تمجید کنیم و به او جایگاه اول یعنی برتری را در همه چیز بدهیم؛ نواختن گِرناها و فریاد زدن

- (هفتمین بار در اطراف شهر) نشانگر شهادت و اعلام خدا با مسیح (صندوق) از طریق ایمان به دستورالعمل خداست - یوشع ۶: ۱-۲۰.
- ث. عصر با عبور از رود اردن تغییر یافت؛ این رود، جایی که تعمیم عهد جدید آغاز شد، به معنای مرگ است. عبور از رود اردن غلبه بر مرگ برای زیستن و خدمتگزاری در رستاخیز است - متی ۳: ۵-۶؛ رومیان ۶: ۳-۴؛ غلاطیان ۲: ۲۰:
۱. تعمیم خداوند دلالت بر مرگ، و بیرون آمدن او از آب دلالت بر رستاخیز دارد؛ خداوند با قدرت رستاخیز بر مرگ غلبه کرد. با تعمیم یافتن، او حتی قبل از وقوع مرگ خود که سه سال و نیم بعد رخ داد، توانست در رستاخیز زندگی و خدمت کند - متی ۳: ۱۳-۱۷.
 ۲. ما مسیح را به عنوان این حیات رستاخیز، در زمان تولد تازه خود به دست آوردیم؛ آن انسان-خدا، عیسی، به صلیب میخکوب و به دست مردان بی قانون کشته شد، اما خدا او را برخیزانید، «دردهای موت را گسست... زیرا محال بود که موت او را در بند نگاه دارد» - اعمال ۲: ۲۳-۲۴؛ یوحنا ۱۱: ۲۵؛ ۱ پطرس ۱: ۳.
 ۳. گام برداشتن در تازگی حیات، زیستن در واقعیت تعمیم ماست (رومیان ۶: ۴)؛ خدمت کردن در تازگی روح، خدمت در واقعیت تعمیم ماست (۷: ۶).
 ۴. ما باید به دنبال شناخت قدرت رستاخیز مسیح باشیم؛ توسط قدرت رستاخیز مسیح است، نه به واسطه زندگی طبیعی ما، که تصمیم می گیریم صلیب را توسط انکار خودمان برگیریم و با یکی شدن با صلیب او قادر می شویم تا همشکل مرگ او شویم - فیلیپیان ۳: ۱۰-۱۲؛ متی ۱۶: ۲۴؛ غزل غزلها ۲: ۸-۱۰، ۱۴.
 ۵. هنگام آماده شدن برای ربایش، ما باید یاد بگیریم که چگونه از اردن عبور کرده و بر مرگ غلبه کنیم؛ ما باید یاد بگیریم که چگونه در برابر قدرت مرگ که در ما و محیط ما وجود دارد مقاومت کنیم، و باید نشان دهیم و نمایان سازیم که به خداوند رستاخیز کرده خود پیوسته، او را در همه چیز به عنوان قدرت رستاخیز می شناسیم و ابراز می کنیم - ۱ قرنتین ۶: ۱۷؛ ۲ قرنتین ۱: ۸-۹؛ ۵: ۴؛ ۳: ۱۷؛ ر.ک. ۴: ۵، ۱۰-۱۲.
 ۶. زندگی صلیب توسط قدرت رستاخیز زیست شده و توسط غنای آن تشویق می شود (فیلیپیان ۳: ۱۰)؛ کلام پایانی غزل غزلها، دعای جوینده عاشق مسیح برای محبوبش است، که در بازگشت خود با قدرت رستاخیزش، عجله کند (غزال و بچه-آهو) تا پادشاهی شیرین و زیبای خود را برپا نماید (کوه های عطریات)، که کل زمین را پر خواهد کرد (۸: ۱۳-۱۴)؛ مکاشفه ۱۱: ۱۵؛ دانیال ۲: ۳۵).

ج. اگر بخواهیم ربایش ایلیا و نصیب دوچندان از روح را با قدرت روح القدس دریافت کنیم (۲ پادشاهان ۲: ۹-۱۵)، باید از جلجال، بیت-ئیل، آریحا و رود اردن عبور نماییم؛ برای اینکه در تجربهٔ ما، عصر از عهد قدیم به عهد جدید تغییر کند، ما باید به جسم خود رسیدگی کنیم (غلاطیان ۵: ۲۴؛ فیلیپیان ۳: ۳)، از جهان درگذریم و به خدا روی آوریم (یعقوب ۴: ۴؛ ۱ یوحنا ۲: ۱۵-۱۷)، شیطان را شکست دهیم (افسسیان ۶: ۱۰-۲۰؛ مکاشفه ۱۱: ۱۲)، و از مرگ عبور کرده، به یک زیستن که در رستاخیز است برسیم (رومیان ۶: ۳-۴؛ غلاطیان ۲: ۲۰).

۴. این عصر حاضر، عصر پیروزمندان است، و خدمتگزاری این عصر حاضر از طریق خدمتگزاران عصر حاضر، ندای خداوند برای فراخواندن پیروزمندان است (کسانی که بینش ابدیت را می بینند، زندگی ابدیت را زیست می کنند، و کار ابدیت را انجام می دهند - این برای دیدن هدف نهایی خدا و زیستن و به عمل رساندن اورشلیم نو است)؛ این پیروزمندان، برای بناسازی واقعیت بدن مسیح، آماده-سازی عروس مسیح، و نمایان شدن پادشاهی مسیح هستند؛ برای برآوردن نیاز نهایی خدا در این روزهای آخر، ما باید تصمیمی بگیریم که پیروزمندان، کسانی که سرزنده شده-اند، باشیم - ۵: ۱۵-۱۶، ۳۱؛ مکاشفه ۲: ۷، ۱۱، ۱۷، ۲۶-۲۹؛ ۳: ۵-۶، ۱۲-۱۳، ۲۱-۲۲.